

رشد و عملکرد گندم در پاسخ به تلقیح باکتری‌های ریزوسفری محرك رشد گیاه در سطوح مختلف فسفر

حمیدرضا ذبیحی، غلامرضا نوابی، کاظم خاوازی، علی گنجعلی^۱

چکیده

باکتری‌های ریزوسفری محرك رشد گیاه به طور مستقیم و غیر مستقیم باعث بهبود رشد و عملکرد گیاه می‌شوند. در این تحقیق توان چهار سویه از باکتری‌های سودوموناس فلورسنت بر شاخص‌های رشد گندم در مقادیر مختلف فسفر در دو آزمایش مزرعه‌ای و گلخانه‌ای مورد بررسی قرار گرفت. هر دو آزمایش به صورت فاکتوریل در سه تکرار که در شرایط گلخانه‌ای بر اساس طرح پایه کاملاً تصادفی و در شرایط مزرعه بر اساس طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی اجرا شدند. عامل اول سه سطح فسفر (P_0, P_1, P_2) به ترتیب ۰، ۵۰ و ۱۰۰ درصد فسفر مورد نیاز بر اساس تجزیه خاک) و عامل دوم شامل پنج سطح (b_0, b_1, b_2, b_3, b_4) به ترتیب (یک تیمار بدون تلقیح و چهار سطح سویه‌های سودوموناس فلورسنت ۱۵۳، سودوموناس فلورسنت ۱۶۹، سودوموناس پوتیدا ۴، سودوموناس پوتیدا ۱۰۸) بود. بذر گندم رقم مهدوی پس از تلقیح با سویه‌های مورد نظر کاشته شدند. در دوره رشد گیاه مراقبت‌های لازم طبق عرف معمول در تمامی تعداد تیمارها به صورت یکسان اعمال شد. قبل از برداشت، شاخص‌های رشد گیاه شامل ارتفاع بوته، طول سنبله، تعداد پنجه تعیین و سپس گیاهان از سطح خاک کف بر شدند و وزن خشک اندام هوایی (عملکرد بیولوژیک)، عملکرد کاه و دانه و وزن هزار دانه تعیین گردید سپس نمونه‌های دانه و کاه گندم به آزمایشگاه منتقل و غلظت عناصر غذایی نیتروژن، فسفر و پتاسیم در آنها تعیین شد. نتایج بدست آمده نشان داد که با افزایش سطح فسفر عملکرد دانه، وزن هزار دانه، ارتفاع بوته و عملکرد بیولوژیک گیاه به طور معنی‌داری در هر دو آزمایش گلخانه‌ای و مزرعه‌ای افزایش یافت ($P < 0.05$). تلقیح گندم با سویه‌های مورد نظر در تمامی سطوح فسفر باعث افزایش معنی‌دار شاخص‌های یاد شده گردید ($P < 0.05$). بیشترین عملکرد دانه، وزن هزار دانه و ارتفاع بوته از تیمار تلقیح با سویه سودوموناس پوتیدا ۱۰۸ و در سطح فسفر بالا (۱۰۰٪ توصیه شده) بدست آمد. کمترین عملکرد نیز از تیمار بدون مصرف فسفر و بدون تلقیح با سویه‌های مورد نظر بدست آمد. با توجه به نتایج بدست آمده نشان داد که با افزایش میزان مصرف فسفر اثرات مفید باکتری‌ها نیز تشدید گردید و سویه‌هایی که دارای توان تولید ACC دامیناز بودند بیشترین تاثیر را بر عملکرد و اجزاء عملکرد گندم داشتند لذا از توانایی تولید ACC دامیناز سویه‌ها می‌توان بعنوان معیاری برای انتخاب باکتری‌های ریزوسفری محرك رشد گیاه استفاده کرد و استفاده از این راهکار در افزایش عملکرد گندم در شرایط مختلف فسفر موثر می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: باکتری‌های ریزوسفری محرك رشد، گندم، فسفر.

مقدمه

عموماً از طریق استفاده از کودهای شیمیایی انجام می‌شود. با این وجود مقدار زیادی از فسفر موجود در کودهای شیمیایی بعد از ورود به خاک نامحلول شده و در خاک‌های آهکی به ترکیبات نامحلول کلسیم و منیزیم تبدیل شده و از دسترس گیاه خارج می‌شود. مصرف توام کودهای شیمیایی و آلی بویژه کودهای دامی می‌تواند به افزایش راندمان جذب

فسفر پس از نیتروژن مهمترین عنصر مورد نیاز گیاهان و ریز جانداران می‌باشد و مهمترین نقش آن در فرایند تولید و انتقال انرژی است شکل‌های مختلف فسفر در خاک بوسیله ویژه‌گیاهی از قبیل pH، مقدار ماده آلی، نوع ذرات خاک و سطح آنها کنترل می‌شود (۳۵). تامین فسفر مورد نیاز گیاه

۱- به ترتیب: دانشجوی دکترای دانشگاه تهران، استادیار دانشکده علوم خاک و آب پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، استادیار موسسه تحقیقات خاک و آب و استادیار پژوهشکده علوم گیاهی، دانشگاه فردوسی مشهد.

ACC دآمیناز دریافتند که سویه‌ها رشد و زیست توده ریشه را افزایش دادند اما اثری بر جذب فسفر توسط گیاه نداشتند. آنها نتیجه گیری کردند که تحریک رشدی گیاه در اثر عوامل دیگری بجز از حل کنندگی فسفر رخداده است. افضل و اصغری (۷) ضمن بررسی اثر سویه‌ای از سودوموناس و ریزوبیوم به تنهایی و همراه با هم نشان دادند که تلقیح این ریزجانداران به تنهایی میزان فسفر را افزایش داد اما تلقیح هر دو با هم فسفر دانه را افزایش نداد. یکی از علت‌های عمده حل کنندگی فسفات تولید اسیدهای آلی توسط ریز جانداران می‌باشد. تولید اسیدهای آلی باعث اسیدی شدن سلول میکروبی و محیط اطراف آن می‌شود در نتیجه فسفر در اثر جایگزینی پروتون بجای کلسیم آزاد می‌شود اسید گلوکونیک یکی از این اسیدها می‌باشد. مکانیزم‌های دیگری که برای حل کنندگی فسفر پیشنهاد شده‌اند عبارتند از تولید مواد کلات کننده، تولید اسیدهای معدنی از قبیل اسید سولفوریک، اسید نیتریک و کربنیک (۳۱) بوسیله ریزجانداران خاک می‌باشند. ریحانی تبار (۵) در بررسی گلخانه‌ای نشان داد که پاسخ گندم به تلقیح با سویه‌های سودوموناس فلورسنس در مورد بیشتر شاخص‌های رشد مثبت بود. رضانیان (۳) ضمن بررسی نقش باکتری‌های ریزوبیومی مولد آنزیم ACC دآمیناز در گیاه گندم نشان داد که گندم تلقیح شده با سویه‌های ریزوبیومی مولد ACC دآمیناز، طول ریشه، طول ساقه، وزن خشک ریشه و ساقه بیشتری نسبت به شاهد داشت و این افزایش در مورد طول ریشه معنی دار بود.

هدف از این تحقیق ارزیابی باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه در آزاد سازی فسفر نامحلول خاک با افزایش عملکرد و اجزاء عملکرد گندم و جذب عناصر غذایی بوسیله گندم بود.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر چهار سویه از باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه بر رشد و عملکرد گندم رقم مهدوی در مقادیر مختلف فسفر، دو آزمایش در شرایط گلخانه و مزرعه به صورت فاکتوریل انجام گرفت. کلیه سویه‌ها و

فسفر در گیاه کمک نماید. زارع فیض آبادی و همکاران (۴) ضمن بررسی میزان فسفر باقیمانده در کرت‌های تحت کشت نظام‌های زراعی متفاوت اعلام کردند که میزان فسفر باقیمانده در نظام ارگانیک و پس از آن در نظام تلفیقی بیشتر بود. آنها اعلام نمودند که مصرف کود دامی باعث افزایش میزان فسفر قابل استفاده موجود در خاک شده بود. الفتی و همکاران (۱) اعلام نمود که حد بحرانی فسفر برای گندم به عواملی از قبیل آهک فعال مقدار رس موجود در خاک اکسیدهای آهن اقلیم و مدیریت زراعی بستگی دارد آنها حد بحرانی فسفر برای خاک‌های ایران را ۱۰/۵ اعلام نمودند و متذکر شدند که ۴۸/۳ درصد از مزارع گندم ایران از نظر فسفر قابل استفاده زیر حد بحرانی قرار دارند.

علاوه بر مصرف کودهای شیمیایی یکی دیگر از روش‌های تامین کننده فسفر مورد نیاز گیاهان استفاده از منابع زیستی می‌باشد. باکتری‌های ریزوسفری افزایش دهنده رشد گیاه که به آنها "باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه" (۲۲) اطلاق می‌گردد از جمله منابع زیستی می‌باشند که از طریق مستقیم و غیر مستقیم باعث بهبود رشد گیاه می‌شوند.

در دهه‌های اخیر تحقیقات زیادی بر استفاده از این باکتری‌ها متمرکز بوده است. نتایج این تحقیقات نشان داده است که مکانیزم‌های زیادی مسئول این افزایش رشد و عملکرد در گیاهان می‌باشند. علاوه بر افزایش جذب عناصر غذایی، زیست ساخت هورمون‌های گیاهی بوسیله ریزجانداران، توان تولید ACC دآمیناز، کنترل پاتوژهای گیاهی، قدرت حل کنندگی فسفات و تولید سیدروفور از جمله این مکانیزم‌های می‌باشند (۸،۲۸،۲۵،۲۴،۲۱،۱۹،۱۵،۱۴،۱۰،۹،۳۱). گلیسک و همکاران (۱۹) اعلام نمودند که شواهدی دال بر افزایش فراهمی عناصر غذایی گیاه در ریزوسفر بدلیل فعالیت باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه وجود دارند. فرایند عمل در این مورد شامل افزایش انحلال عناصر غذایی و یا تولید مواد کلات کننده مانند سیدروفورها می‌باشد. پونگوزالی و همکاران (۲۹) ضمن بررسی ۱۰ سویه سودوموناس با توان حل کنندگی فسفات و همچنین تولید

حدود ۳۰ و ۲۰ درجه سانتیگراد، طول دوره روشنایی بین ۱۴-۱۲ ساعت و مقدار نور بین ۱۴-۱۲ هزار لوکس از طریق لامپ‌های بخار سدیم و هلیوم تنظیم شد. در مرحله ی رسیدگی فیزیولوژیک برداشت انجام گرفت. قبل از برداشت تعداد پنجه، طول سنبله و ارتفاع بوته‌ها در هر گلدان اندازه گیری شدند. سپس قسمت هوایی هر گیاه از نزدیک سطح خاک قطع گردید. به منظور تعیین وزن خشک گیاه و عملکرد دانه بخش هوایی گیاهان موجود در هر گلدان برداشت و سپس در آن با دمای ۷۰ درجه سانتیگراد به مدت ۷۲ ساعت تا رسیدن به وزن ثابت قرار داده شدند و سپس وزن خشک دانه‌ها، وزن کل گیاه، وزن کاه و وزن هزار دانه تعیین شد. شاخص‌های اندازه گیری شده با استفاده از برنامه MSTAT-C مورد تجزیه آماری قرار گرفت. سپس گروه بندی میانگین‌ها به روش آزمون دانکن در سطح احتمال خطای ۵ درصد انجام گرفت. رسم نمودارها با نرم افزار Excel انجام شد.

آزمایش مزرعه‌ای

ابتدا از زمین مورد نظر نمونه مرکب خاک تهیه و سپس زمین شخم زده شد و کودهای پایه شامل یک سوم نیتروژن و تمامی پتاسیم و عناصر کم مصرف به ترتیب از منبع اوره، سولفات پتاسیم، سولفات روی، با توجه به آنالیز خاک و توصیه‌های موسسه تحقیقات خاک و آب و مقادیر فسفر با توجه به نقشه طرح و تیمارهای آزمایش به خاک اضافه گردید و دو سوم باقیمانده نیتروژن در دو نوبت به مصرف رسید. تلقیح گندم همانند روش ذکر شده در آزمایش گلدانی انجام شد. هر کرت شامل پنج پشته با فاصله ۵۰ سانتیمتر و طول ۶ متر با فاصله بذرها روی ردیف پنج سانتی متر در نظر گرفته شد. در مرحله اولیه دانه بندی گندم میزان کلرفیل به صورت غیرمستقیم با استفاده از دستگاه SPAP مدل DLT A T device Cambridge-UK و برگ پرچمی اندازه گیری شد. قبل از برداشت شاخص‌های رشد گیاه شامل ارتفاع بوته، طول سنبله و تعداد پنجه در گیاه اندازه گیری و پس از حذف یک متر از ابتدا و انتهای کرت بعنوان حاشیه، عملیات برداشت انجام و وزن هزار دانه، تعداد دانه در خوشه و عملکرد کاه و دانه تعیین و نمونه کاه و دانه گندم برای آنالیز عناصر غذایی شامل نیتروژن، فسفر و پتاسیم

تیمارهای فسفر در هر دو آزمایش مشابه بودند.

آزمایش گلخانه‌ای: آزمایش در شرایط گلخانه در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار انجام شد. عامل اول سه سطح فسفر به ترتیب (بدون مصرف فسفر $p_0 = 0$; $p_1 = 50$; $p_2 = 100$ ؛ فسفر توصیه شده بر اساس آزمون خاک) و عامل دوم شامل پنج سطح به ترتیب (تیمار بدون تلقیح b_0 و چهار سطح سویه‌های سودوموناس فلورسنس $b_1 = 153$ ، سودوموناس فلورسنس $b_2 = 169$ ، سودوموناس پوتیدا $b_3 = 4$ ، سودوموناس پوتیدا $b_4 = 108$) بود. باکتریهای فوق از بانک میکروبی بخش تحقیقات بیولوژی خاک مؤسسه تحقیقات خاک و آب تأمین شد. خاک مورد استفاده در این آزمایش با نام

Fine-Loamy over sandy – Skeletal mixed

(Calcareous) mesic xeric torriortents

از یک مزرعه زیر آیش از ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی طرق مشهد، از عمق ۰-۳۰ سانتی متری برداشت گردید (آزمایش مزرعه‌ای نیز در همین زمین انجام شد). مقدار کافی از این خاک از الک ۴ میلیمتری عبور داده شد و سپس به گلدانهای ۲۵ کیلوگرمی با ابعاد ۵۰ سانتیمتر قطر و ارتفاع ۷۵ سانتی متر منتقل شدند. برای تهیه مایه تلقیح از پرلیت به عنوان حامل استفاده شده بود. تراکم جمعیت باکتری در مایه تلقیح های ۴، ۱۰۸، ۱۵۳ و ۱۶۹ نیز به ترتیب $10^9 * 1/2$ ، $10^9 * 1/1$ ، $10^9 * 1/3$ و $10^9 * 1/25$ سلول به ازای هر گرم مایه تلقیح بود برای تلقیح بذرها ی رقم مهدوی ابتدا ۱۵ گرم بذر گندم داخل کیسه پلاستیکی ریخته شد. سپس یک قطره از محلول صمغ عربی ۴۰ درصد به آن اضافه و به طور کامل بهم زده شد. آنگاه مقدار یک گرم از هر یک از مایه تلقیح‌ها به بذرهای چسبناک اضافه و محتویات به خوبی تکان داده شد به طوری که پوشش یکنواختی از مایه تلقیح روی بذرها را پوشاند. سپس بذرها را روی فویل آلومینیوم ریخته و با دست در هر گلدان ۱۶ بذر کشت گردید. پس از جوانه زنی بذرها و سبز یکنواخت تعداد بوته‌ها به ۱۲ بوته در هر گلدان کاهش یافت. یک سوم نیتروژن، تمامی پتاسیم و عناصر کم مصرف با توجه به تجزیه خاک و بر اساس توصیه کودی برای گندم به صورت محلول در آب به گلدانها اضافه شدند بقیه نیتروژن در دو نوبت به مصرف رسید. دمای روز و شب به ترتیب

جدول ۱: خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مورد استفاده قبل از کشت

Cu mg kg ⁻¹	Zn mg kg ⁻¹	Fe mg kg ⁻¹	Mn mg kg ⁻¹	K mg kg ⁻¹	P mg kg ⁻¹	N (%)	CLAY (%)	SILT (%)	SAND (%)	OC (%)	TNV (%)	EC (dSm ⁻¹)	pH
۰/۸۲	۰/۳۲	۲/۴۸	۹/۸۴	۱۴۸	۷/۲	۰/۰۲۵	۱۷	۵۱	۳۲	۰/۲۸	۱۷	۰/۹	۷/۹

عملکرد دانه به‌طور معنی‌داری افزایش یافت. تلقیح با کلیه سویه‌های باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه باعث افزایش عملکرد دانه در کلیه سطوح فسفر شد، این افزایش عملکرد از ۵٪ تا ۵۷/۶٪ متغیر بود، سویه‌های دارای توان تولید ACC دآمیناز باعث بیشترین افزایش در عملکرد شدند که این افزایش در سطح ۵٪ معنی‌دار بود. بیشترین عملکرد دانه گندم هم در شرایط مزرعه و هم در شرایط گلخانه از تلقیح با سویه سودوموناس پوتیدا ۱۰۸ در سطح ۱۰۰٪ مصرف فسفر بدست آمد. تیمار فوق ۵۷/۶٪ افزایش عملکرد نسبت به تیمار شاهد در همان سطح مصرف فسفر در آزمایش گلخانه‌ای داشت (جدول ۳).

تغییرات ماده خشک (عملکرد بیولوژیک) و عملکرد گاه‌گندم به‌ازای کاربرد انواع سویه‌ها در جدول (۳) و شکل‌های ۱ و ۲ نشان داده شده است. تلقیح با سویه‌های باکتری‌های محرک رشد گیاه بجز سویه سودوموناس فلوسنس ۱۵۳ باعث افزایش معنی‌دار ماده خشک گندم در سطوح مختلف فسفر هم در مزرعه و هم در آزمایش گلخانه‌ای شد. سویه سودوموناس پوتیدا ۱۰۸ بیشترین عملکرد بیولوژیک را تولید نمود. شهرونا و همکاران (۳۳) ضمن مطالعه نقش باکتری‌های مولد آنزیم ACC دآمیناز بر رشد گندم دریافتند که *P. fluorescens ACC50* مؤثرترین جدایه در بین ۵ جدایه مورد مطالعه بود و بیشترین عملکرد در گلخانه را تولید نمود آنها اعلام نمودند که وجود آنزیم ACC-دآمیناز معیار مناسبی برای انتخاب باکتری محرک رشد گیاه می‌باشد... در شرایط مزرعه بیشترین عملکرد گاه از تیمار سویه سودوموناس پوتیدا ۱۰۸ و ۱۰۰٪ فسفر مورد نیاز بدست آمد که با سطوح کمتر مصرف فسفر اختلاف معنی‌داری داشت (شکل ۱). بیشترین عملکرد گاه در آزمایش گلخانه‌ای از تیمار سویه سودوموناس پوتیدا ۱۰۸ و ۱۰۰٪ فسفر مورد نیاز بدست آمد اما بین این سطح و سطح مصرف ۵۰٪ فسفر توصیه شده اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (شکل ۲)

به آزمایشگاه بخش تحقیقات خاک و آب منتقل گردید. تجزیه و تحلیل داده‌ها به‌صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با استفاده از نرم افزار MSTAT C انجام شد.

نتایج

برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مورد استفاده در کشت گلخانه‌ای نیز در جدول ۱ ارائه شده است. خاک مورد استفاده فاقد مشکل شوری و قلیائیت بود. ویژه گی‌های سویه‌های مورد بررسی در جدول ۲ آورده شده است. سه سویه از چهار سویه مورد بررسی دارای توان تولید آنزیم ACC دآمیناز بودند و فعالیت این آنزیم از ۲/۳۰۵ تا ۵/۰۳۰ میکرومول آلفا کتوبوتیرات در میلی‌گرم پروتئین در ساعت متغیر بود بیشترین اثر بر حل‌کنندگی فسفر مربوط به سویه سودوموناس پوتیدا ۱۰۸ بود، کلیه سویه‌های مورد آزمایش دارای توان تولید سیدروفور بودند IAA و

عملکرد

نتایج بدست آمده نشان داد که با افزایش سطوح فسفر،

جدول ۲: فعالیت آنزیم^۱ ACCdeaminase، میزان تولید مواد شبه اکسین، توان انحلال سازی منابع نامحلول فسفر، توان تولید سیدروفور و IAA سویه‌های مورد مطالعه

صفت مورد نظر	سویه			
	p.f 153	p.f.169	p.p 108	p.p 4
فعالیت آنزیم ^۱ ACCdeaminase	-	۳/۵۰۸	۵/۰۳۰	۲/۳۰۵
مواد شبه اکسین (mg/l)	-	۵/۸	۸/۹	۹/۶
فسفر حل شده (mg/l)	-	۵۳/۵۰	۵۷/۲۲	۳۸/۷۵
توان تولید سیدروفور	+	+	+	+
توان تولید IAA	+	+	+	+

۱- میکرومول آلفا کتوبوتیرات در میلی‌گرم پروتئین در ساعت

جدول ۳: اثر متقابل تلقیح گندم با سویه‌های باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه و مقادیر مختلف فسفر بر عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک در شرایط مزرعه (کیلوگرم در هکتار) و در شرایط گلخانه (گرم در گلدان)

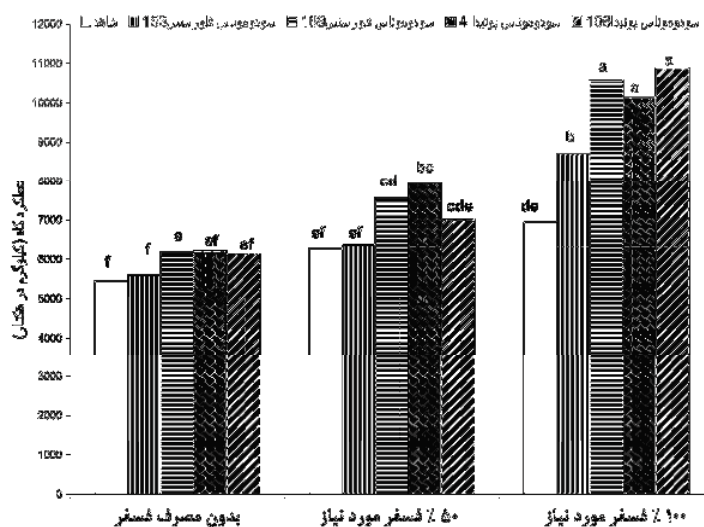
تیمار		عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک
بدون تلقیح	P205 %	گلخانه (گرم در گلدان)	مزرعه (کیلوگرم در هکتار)	گلخانه (گرم در گلدان)	مزرعه (کیلوگرم در هکتار)
+	+	۱۲/۹۹g	۲۹/۴۲e	۳۳۰۰e	۸۷۳۳i
+	+	۱۸/۷۹def	۴۱/۰۴bcd	۴۰۳۳b	۹۰۶۷hi
+	+	۱۶/۱۴/۱۹	e۲۵	۳۴۶۷e	۱۰۲۰۰gh
+	+	۱۹/۸۸cde	۴۳/۲۵bc	۴۱۳۳bc	۱۰۳۰۰fgh
+	+	۲۰/۶۲cde	۴۴/۷۵b	۴۵۳۳bc	۱۰۶۷۰fg
۵۰	۵۰	۱۵/۲۳fg	۳۳/۹۱cde	۴۲۳۳de	۱۰۵۰۰fg
۵۰	۵۰	۱۸/۲۸def	۴۰/۲۶bcd	۵۹۶۷b	۱۱۳۰۰fg
۵۰	۵۰	efg۱۶/۷۱	de۳۱/۷۹	۴۷۶۷cd	۱۲۰۳۰cde
۵۰	۵۰	۲۱/۹۶bcd	۴۷/۴۲ab	۵۲۰۰bc	۱۲۶۷۰de
۵۰	۵۰	۲۲/۱۹bcd	۴۷/۸۷ab	۵۶۶۷bc	۱۳۸۰۰cd
۱۰۰	۱۰۰	۱۸/۱۹def	۲۹/۸۸bcd	۴۸۰۰cd	۱۱۷۳۰ef
۱۰۰	۱۰۰	۲۳/۳۸abc	۴۴/۱bc	۷۵۰۰a	۱۷۵۷۰b
۱۰۰	۱۰۰	de۱۸/۶۸	bed۴۱/۵۲	۵۵۶۷bc	۱۴۲۷۰c
۱۰۰	۱۰۰	۲۵/۹۴ab	۵۵/۳۲a	۷۳۰۰a	۱۷۰۲۰b
۱۰۰	۱۰۰	۲۶/۷۳a	۵۶/۹۶a	۷۵۶۷a	۱۹۳۳۰a

در هر ستون میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری ندارند

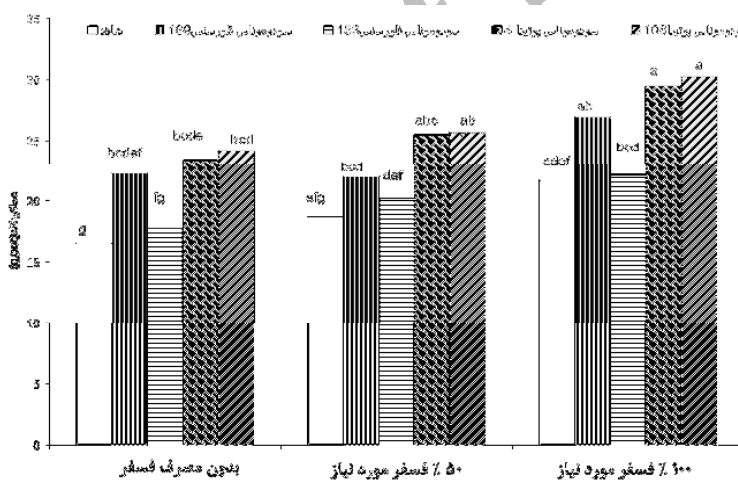
اجزای عملکرد

تلقیح گندم با سویه‌های باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه در مقادیر مختلف فسفر بر اجزای عملکرد معنی دار بود. وزن هزار دانه، ارتفاع بوته و تعداد پنجه در گیاه در هر دو آزمایش گلخانه‌ای و مزرعه‌ای به‌طور معنی داری ($P < 0.05$) افزایش یافت. سویه سودو مونس پوتیدا بیشترین تاثیر را بر شاخص ارتفاع بوته و تعداد پنجه در گیاه در آزمایش مزرعه‌ای داشت اما در مورد دیگر شاخص‌ها بین سویه‌های دارای آنزیم ACC دامیناز تفاوت معنی داری وجود نداشت. تغییرات عدد کلروفیل متر در گیاه گندم در مقادیر مختلف فسفر و تلقیح با سویه‌های باکتری‌های محرک رشد در جدول (۴) آورده شده است. همانطور که مشاهده می‌شود، تلقیح با باکتری باعث افزایش قرانت اسپد شده و بیشترین عدد کلروفیل متر از تیمار سودو مونس پوتیدا ۱۰۸ در سطح ۱۰۰٪ مصرف فسفر بدست آمد. جهان و همکاران (۲) نیز اعلام نمودند که تلقیح دو گانه ذرت با

باکتری ریزوبیوم و قارچ باعث افزایش قرانت اسپد شد اگرچه آنها بر این نظر بودند که عامل اصلی در این افزایش قارچ بوده است. در شرایط گلخانه اثر تلقیح گندم با سویه‌های باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه بر شاخص‌های رشد مورد بررسی قرار گرفت. تیمارهای تلقیح با باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه و مصرف فسفر باعث افزایش تعداد پنجه در گیاه شد و اختلاف بین تیمار شاهد (بدون مصرف فسفر و بدون تلقیح) و تیمارهای تلقیح با سویه‌های سودوموناس پوتیدا ۱۰۸، سودوموناس پوتیدا ۴ و سودوموناس فلورسنس ۱۶۹ همراه با مصرف ۱۰۰ درصد فسفر مورد توصیه در سطح ۵٪ معنی دار بود (جدول ۵). این نتایج با نتایج دیگر محققینی که در بین سویه‌های خود دارای سویه‌های با توان تولید ACC دامیناز بودند همخوانی دارد (۱۲، ۳). بیشترین طول سنبله نیز مجدداً از تیمار سودوموناس پوتیدا ۱۰۸ همراه با مصرف ۱۰۰٪ فسفر مورد نیاز بدست آمد. بین تیمارهای سودوموناس پوتیدا ۴ و سودوموناس

شکل ۱: اثر متقابل تلقیح با باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه و مقادیر مختلف فسفر بر عملکرد گندم در آزمایش مزرعه ای

شکل ۲: اثر متقابل تلقیح با باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه و مقادیر مختلف فسفر بر عملکرد گندم در شرایط گلخانه

(۳۵) ضمن بررسی اثر تلقیح باکتری‌های حاوی آنزیم ACC دآمیناز بر رشد و عملکرد گندم دریافتند که باکتری‌های دارای این آنزیم عملکرد دانه، کاه، وزن ریشه، طول ریشه، تعداد پنجه و جذب نیتروژن، فسفر و پتاسیم در کاه ودانه را نسبت به شاهد به‌طور معنی دار افزایش دادند. آنها تمامی این اثرات را بدلیل کاهش سطح اتیلن در گیاه در اثر تلقیح با باکتری واجد ACC دآمیناز دانستند و اعلام نمودند که فعالیت آنزیم در جدایه‌های مختلف متفاوت می‌باشد.

پوتیدا ۱۰۸ و سودوموناس فلورسنس ۱۶۹ اختلاف معنی داری وجود نداشت (جدول ۵). کلیه سویه‌های مورد آزمایش باعث افزایش وزن هزار دانه شدند که به‌استثنای سویه سودوموناس فلورسنس ۱۵۳ این افزایش در مورد دیگر سویه‌ها نسبت به شاهد بدون تلقیح در سطح ۵ درصد معنی دار بود. سویه سودوموناس پوتیدا ۱۰۸ و سویه سودوموناس پوتیدا ۴ به ترتیب ۱۴/۹٪ و ۱۱/۸٪ افزایش در وزن هزار دانه ایجاد نمودند (جدول ۵). وگر و همکاران

جدول ۴: اثر متقابل تلقیح گندم با سویه‌های باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه و مقادیر مختلف فسفر بر قرائت عدد کلروفیل متر دستی (spad)، تعداد پنجه، طول سنبله (سانتی متر)، وزن هزار دانه (گرم)، و ارتفاع بوته (سانتیمتر) در شرایط مزرعه

ارتفاع بوته (cm)	وزن هزار دانه گرم	طول سنبله (cm)	پنجه	کلروفیل	تیمار	
					P205 %	سویه
۵۲b	۳۱/۳۳e	۶/۵i	۳/۸d	۵۵/۷۶j	*	بدون تلقیح
۵۳/۴h	۳۶/۴۰bcd	۷hi	۴/۲cd	۵۸/۱۱ij	*	p.f.153
۵۸/۱g	۳۶/۶bed	۸/۷edef	۵/۲b	۶۱/۷۸fgh	*	p.f.169
۵۸/۱g	۳۶/۶۳d	۸/۵bcd	۵/۴b	۶۰/۸۸gh	*	p.p.4
۵۹/۵efg	۳۵/۵cd	۸/۷bc	۵/۱bc	۶۳/۳۹efg	*	p.p.108
۵۸/۳fg	۳۵/۹ved	۷/۵gh	۵be	۶۰/۰۱hi	۵۰	بدون تلقیح
۵۹/۴efg	۳۹/۶۷b	۷/۷efg	۴/۸bc	۶۲/۹۵efg	۵۰	p.f.153
۶۲/۸cdef	۳۹/۸۷b	۸/۳bede	۶/۵a	۶۵/۳۰de	۵۰	p.f.169
۶۲/۴ede	۳۹/۵۰b	۸/۶bc	۶/۶a	۶۵/۲۳de	۵۰	p.p.4
۶۴/۸bed	۳۷/۹۳bed	۸/۷bc	۶/۸a	۶۷/۳۳cd	۵۰	p.p.108
۶۰/۴defg	۳۸/۴۷bc	۷/۶fgh	۵/۳b	۶۴/۲۷ef	۱۰+	بدون تلقیح
۶۲/۵cdefg	۳۸/۸۰bc	۷/۹defg	۵/۴b	۶۴/۲۳ef	۱۰+	p.f.153
۶۶/۳abc	۴۴/۹۷a	۸/۹ab	۶/۶a	۷۰/۰۹ab	۱۰+	p.f.169
۶۷/۸ab	۴۶/۷۰a	۸/۸abc	۶/۶a	۶۹/۳۵bc	۱۰+	p.p.4
۷۰/۱a	۴۶/۶۰a	۹/۴a	۶/۹a	۷۳/۵۷a	۱۰+	p.p.108

در هر ستون میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری ندارند

جدول ۵: اثر متقابل تلقیح گندم با سویه‌های باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه و مقادیر مختلف فسفر بر تعداد پنجه در گیاه، طول سنبله (سانتی متر)، وزن هزار دانه (گرم)، و ارتفاع بوته (سانتیمتر) در شرایط گلخانه

تعداد پنجه در گیاه	طول سنبله سانتی متر	وزن هزار دانه (گرم)	ارتفاع بوته سانتی متر	تیمار	
				P205 %	سویه
۲/۱۰c	۶/۷g	۳۳/۶۷i	۴۹/۷j	*	بدون تلقیح
۲/۱۷bc	۷/۰fg	۳۲/۰۰hi	۵۱/۹ij	*	p.f.153
۲/۲۷abc	۷/۷de	۳۸/۰۰def	۵۴/۳hi	*	p.f.169
۲/۲۷abc	۷/۷de	۳۷/۰۰efg	۵۷/۷ef	*	p.p.4
۲/۳۴abc	۷/۹de	۳۸/۶۷ede	۵۹/۳ede	*	p.p.108
۲/۳۴abc	۷/۴ef	۳۵/۰۰gh	۵۴/۰hi	۵۰	بدون تلقیح
۲/۱۷bc	۷/۵def	۳۶/۰۰fgh	۵۴/۸gh	۵۰	p.f.153
۲/۷۲abc	۸/۰ed	۳۸/۳۳ede	۵۶/۳fgh	۵۰	p.f.169
۲/۵۰abc	۸/۱bcd	۳۹/۶۷bed	۵۷/۹ef	۵۰	p.p.4
۲/۵۷abc	۷/۹de	۴۰/۳۳bc	۶۳/۱b	۵۰	p.p.108
۲/۵۷abc	۷/۸de	۳۶/۶۷efg	۵۷/۱۳efg	۱۰+	بدون تلقیح
۲/۳۴abc	۷/۸de	۳۶/۶۷efg	۵۸/۲def	۱۰+	p.f.153
۳/۱۰ab	۸/۶ab	۴۰/۳۳bc	۶۱/۸bc	۱۰+	p.f.169
۳/۱۷ab	۸/۵abc	۴۱/۰۰b	۶۰/۷bed	۱۰+	p.p.4
۳/۲۳a	۸/۸a	۴۶/۳۳a	۳/۲۳a	۱۰+	p.p.108

در هر ستون میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری ندارند

جدول ۶: اثر متقابل تلقیح گندم با سویه‌های باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه و مقادیر مختلف فسفر بر جذب عناصر غذایی (نیترژن، پتاسیم و فسفر) توسط اندام هوایی گندم در شرایط مزرعه و گلخانه

تیمار			جذب N			جذب K			جذب P		
سویه	P2o5	مزرعه (کیلوگرم در هکتار)	گلخانه (میلی گرم در گلخانه)	سویه	P2o5	مزرعه (کیلوگرم در هکتار)	گلخانه (میلی گرم در گلخانه)	سویه	P2o5	مزرعه (کیلوگرم در هکتار)	گلخانه (میلی گرم در گلخانه)
بدون تلقیح	*	۱۲۸/۹۱	۱۱/۰۶۴	۱۲۶/۳۲	۱۲۸/۹۱	۱۱/۰۶۴	۱۲۶/۳۲	بدون تلقیح	*	۱۲۸/۹۱	۱۱/۰۶۴
p.L153	*	۱۶۰/۴۰۴	۱۴/۶۹۰	۱۴۶/۱۰۴	۱۶۰/۴۰۴	۱۴/۶۹۰	۱۴۶/۱۰۴	p.L153	*	۱۶۰/۴۰۴	۱۴/۶۹۰
p.L169	*	۲۲۳/۷۰۴	۱۶/۳۳۰	۱۷۴/۱۰۴	۲۲۳/۷۰۴	۱۶/۳۳۰	۱۷۴/۱۰۴	p.L169	*	۲۲۳/۷۰۴	۱۶/۳۳۰
p.p 4	*	۱۹۵/۴۰۴	۱۸/۲۱۰	۱۸۵/۹۰	۱۹۵/۴۰۴	۱۸/۲۱۰	۱۸۵/۹۰	p.p 4	*	۱۹۵/۴۰۴	۱۸/۲۱۰
p.p 108	*	۲۱۹/۷۰۴	۱۹/۹۴۰	۱۸۶/۹۰	۲۱۹/۷۰۴	۱۹/۹۴۰	۱۸۶/۹۰	p.p 108	*	۲۱۹/۷۰۴	۱۹/۹۴۰
بدون تلقیح	۵۰	۱۷۱/۵۰	۱۶/۴۴۰	۱۶۰/۸۰۴	۱۷۱/۵۰	۱۶/۴۴۰	۱۶۰/۸۰۴	بدون تلقیح	۵۰	۱۷۱/۵۰	۱۶/۴۴۰
p.L153	۵۰	۱۸۴/۹۰	۱۷/۸۹۰	۱۹۵/۶۰	۱۸۴/۹۰	۱۷/۸۹۰	۱۹۵/۶۰	p.L153	۵۰	۱۸۴/۹۰	۱۷/۸۹۰
p.L169	۵۰	۲۳۸/۳۰۴	۲۳/۶۰	۲۳۰/۶۰	۲۳۸/۳۰۴	۲۳/۶۰	۲۳۰/۶۰	p.L169	۵۰	۲۳۸/۳۰۴	۲۳/۶۰
p.p 4	۵۰	۲۳۹/۳۰۴	۲۴/۴۰	۲۳۸/۲۰	۲۳۹/۳۰۴	۲۴/۴۰	۲۳۸/۲۰	p.p 4	۵۰	۲۳۹/۳۰۴	۲۴/۴۰
p.p 108	۵۰	۲۶۲/۶۰	۲۵/۴۰	۲۵۱/۴۰	۲۶۲/۶۰	۲۵/۴۰	۲۵۱/۴۰	p.p 108	۵۰	۲۶۲/۶۰	۲۵/۴۰
بدون تلقیح	۱۰۰	۱۹۵/۹۰	۱۷۹/۸۰	۱۷۹/۸۰	۱۹۵/۹۰	۱۷۹/۸۰	۱۷۹/۸۰	بدون تلقیح	۱۰۰	۱۹۵/۹۰	۱۷۹/۸۰
p.L153	۱۰۰	۲۶۸/۸۰	۲۵/۳۰	۲۵۳/۷۰	۲۶۸/۸۰	۲۵/۳۰	۲۵۳/۷۰	p.L153	۱۰۰	۲۶۸/۸۰	۲۵/۳۰
p.L169	۱۰۰	۳۶۱/۴۰	۳۶/۲۰	۳۱۹/۱۰	۳۶۱/۴۰	۳۶/۲۰	۳۱۹/۱۰	p.L169	۱۰۰	۳۶۱/۴۰	۳۶/۲۰
p.p 4	۱۰۰	۳۵۹/۸۰	۳۶/۳۰	۳۶۳/۶۰	۳۵۹/۸۰	۳۶/۳۰	۳۶۳/۶۰	p.p 4	۱۰۰	۳۵۹/۸۰	۳۶/۳۰
p.p 108	۱۰۰	۳۷۹/۸۰	۴۲/۵۰	۴۴۶/۷۰	۳۷۹/۸۰	۴۲/۵۰	۴۴۶/۷۰	p.p 108	۱۰۰	۳۷۹/۸۰	۴۲/۵۰

در هر ستون میانگین‌های دارای حداقل یک حرف مشترک بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری ندارند

جذب عناصر غذایی

بیشترین جذب نیترژن و فسفر از تیمار سودوموناس پوتیدا ۱۰۸ همراه با مصرف ۱۰۰ درصد فسفر مورد نیاز و بیشترین جذب پتاسیم از تیمار سودوموناس پوتیدا ۴ همراه با مصرف ۱۰۰ درصد فسفر مورد نیاز بدست آمد (جدول ۶). جذب عناصر غذایی توسط گیاه تابع دو عامل رشد سیستم ریشه و فراهمی عناصر غذایی در خاک می‌باشد. محققین زیادی نقش اتیلن در تغییرات مورفولوژیکی سیستم ریشه‌ای را بیان کرده‌اند که خود می‌تواند بر جذب عناصر غذایی توسط ریشه مؤثر باشد (۸، ۱۸، ۱۹، ۲۳). زیست ساخت اتیلن در گیاهان تا حد زیادی تحت تأثیر قابلیت استفاده عناصر غذایی و بویژه فراهمی فسفر می‌باشد (۶، ۱۰، ۳۰، ۳۳، ۳۴). اگر چه از نقش اتیلن در جذب عناصر غذایی توسط گیاه اطلاع چندانی وجود ندارد اما با توجه به پتانسیل سویه‌های دارای آنزیم ACC دامیناز در کاهش اتیلن در گیاه و رابطه بین اتیلن، رشد ریشه و جذب عناصر غذایی به نظر می‌رسد که عامل مهم در افزایش جذب عناصر غذایی در تیمارهای تلقیح اثر بر کاهش اتیلن بوده است به طوری که سویه فاقد آنزیم ACC دامیناز نتوانسته است میزان جذب را افزایش دهد. بلیموف و همکاران (۱۳) ضمن

بررسی عکس العمل شلغم به تلقیح با باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه واجد ACC دامیناز در شرایط تغذیه‌ای مختلف اعلام نمودند که وضعیت تغذیه‌ای گیاه بویژه فراهمی فسفر بر عکس العمل گیاه به تلقیح با باکتری‌های ریزوسفری مؤثر است و پایین بودن فراهمی فسفر باعث محدود شدن اثر محرک رشد باکتری‌های واجد ACC دامیناز می‌شود.

نتیجه‌گیری

به طور کلی نتایج این آزمایش نشان داد که سویه‌های باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه که واجد آنزیم ACC دامیناز باشند اثرات محرک رشد بیشتری نسبت به سویه‌های فاقد این آنزیم دارا می‌باشند و از این توان می‌توان به عنوان معیاری برای انتخاب سویه‌های برتر جهت تولید کودهای زیستی بهره برد. همچنین نتایج نشان داد که تامین مقدار کافی عناصر غذایی می‌تواند باعث افزایش کارایی سویه‌های باکتری‌های ریزوسفری محرک رشد گیاه شود اگر چه در شرایط نامطلوب تغذیه‌ای این باکتری‌ها قادرند به افزایش رشد و عملکرد گیاه کمک نمایند. تایید نتایج این تحقیق نیازمند تکرار بیشتر در شرایط متفاوت خاک می‌باشد.

منابع

- ۱- الفتی، م.، م.ج.ملکوتی و م.بلالی. ۱۳۷۹. تعیین حد بحرانی فسفر برای محصول گندم در ایران. (در ملکوتی، م.ج. گردآورنده) تغذیه متعادل گندم. ص. ۷۵-۸۵. نشر آموزش کشاورزی.
- ۲- جهان، م.، ع. کوچکی، م. نصیری محلاتی. ۱۳۸۶. رشد، فتوسنتز و عملکرد ذرت در پاسخ به تلقیح با قارچ میکوریزا و باکتری‌های آزادی تثبیت کننده نیتروژن در نظام‌های زراعی رایج اکولوژیک. مجله پژوهشهای زراعی ایران. ۱۵(۱): ۵۳-۶۹.
- ۳- رمضانیان، ع. ۱۳۸۴. نقش باکتری‌های ریزوبیومی مولد آنزیم ACC دی آمیناز در تعدیل اثرات سوء اتیلن استرسی در گیاه گندم. پایان نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی دانشگاه تهران. دانشکده مهندسی آب و خاک.
- ۴- زارع فیض آبادی، ا.، ع. کوچکی و ل. علیمرادی. ۱۳۷۹. بررسی تغییرات نیتروژن فسفر و پتاسیم باقیمانده در خاک در واکنش به تناوب ها و نظام‌های زراعی متداول و اکولوژیک. (در ملکوتی، م.ج. گردآورنده) روش‌های نوین تغذیه گندم. ۱۱۷-۱۰۳. نشر آموزش کشاورزی
- ۵- ریحانی تبار، ع. ۱۳۷۹. بررسی جمعیت پسودوموناسهای فلورسنت در ریزوسفر گندم کشت شده در خاکهای زراعی استان تهران و تعیین پتانسیل آنها برای افزایش رشد گیاهان. پایان نامه کارشناسی ارشد گروه خاکشناسی دانشگاه تهران.
- 6-Abeles, F. B., P. W. Morgan, and M. E. Saltveit. 1992. Ethylene in Plant Biology. Academic Press, Inc., San Diego, CA. , pp. 414.
- 7-Afzal, A., and B. Asghari. 2008. Rhizobium and phosphate solubilizing bacteria improve the yield and phosphorus uptake in wheat. (*Triticum aestivum L.*). Int. J. Agri. Biol., 10: 85-88
- 8-Afzal, A., M. Ashraf, S. A. Asad, and M. Farooq. 2005. Effect of phosphate solubilizing microorganism on phosphorus uptake, yield and yield traits of wheat. (*Triticum aestivum L.*) in rainfed area. Int. J. Agri. Biol. 7: 207-9
- 9-Arshad, M., B. Shaharoon, and T. Mahmood. 2007. Inoculation with plant growth-promoting rhizobacteria containing ACC-deaminase partially eliminates the effects of water stress on growth, yield and ripening of *Pisum sativum L.* Pedosphere.
- 10-Arshad, M. and W. T. Frankenberger Jr. 2002. Ethylene: Agricultural Sources and Applications. Kluwer Academic Publishers, New York, U.S.A. pp. 342.
- 11-Arshad, M. and W. T. Frankenberger Jr. 1998. Plant-growth regulating substances in the rhizosphere: Microbial production and functions. Adv. Agron. 62: 45-151.
- 12-Arshad, M. and W. T. Frankenberger Jr. 1993. Microbial production of plant growth regulators. (In B. F. Metting (Ed.)). Soil Microbial Ecology. Marcel Dekker, Inc., New York, U.S.A. pp. 307-347.
- 13-Belimov, A. A., V. I. Safronova, and T. Mimura. 2002. Response of spring rape (*Brassica napus L. var. oleifera*) to inoculation with plant growth-promoting rhizobacteria containing 1-aminocyclopropane-1-carboxylate deaminase depends on nutrient status of the plant. Can. J. Microbiol. 48: 189-199.
- 14-Cartwright, D. K., W. S. Chilton and D. M. Benson. 1995. Pyrrolnitrin and phenazine production by *Pseudomonas cepacia*, strain 5.5B, a biocontrol agent of *Rhizoctonia solani*. Appl. Microbiol. Biotechnol. 43: 211-216.
- 15-Chernin, L. S., M. K. Winson, J. M. Thompson, S. Haran, B. W. Bycroft, I. Chet, P. Williams and G. S. A. B. Stewart. 1998. Chitinolytic activity in *Chromobacterium violaceum*: Substrate analysis and regulation by quorum sensing. J. Bacteriol. 180: 4435-4441.
- 16-Ghosh, S., J. N. Penterman, R. D. Little, R. Chavez and B. R. Glick. 2003. Three newly isolated plant growth-promoting bacilli facilitate the seedling growth of canola, *Brassica campestris*. Plant Physiol. Biochem. 41: 277-281.
- 17-Glick, B. R., C. B. Jacobson, M. M. K. Schwarze and J. J. Pasternak. 1994. 1-Aminocyclopropane-1-carboxylic acid deaminase mutants of the plant growth-promoting rhizobacteria *Pseudomonas putida* GR12-2 do not stimulate canola root elongation. Can. J. Microbiol. 40: 911-915.
- 18-Glick, B. R., D. M. Karaturovic and P. C. Newell. 1995. A novel procedure for rapid isolation of plant growth-promoting pseudomonads. Can. J. Microbiol. 41: 533-536.
- 19-Glick, B. R., D. M. Penrose and J. Li. 1998. A model for the lowering of plant ethylene concentrations by plant growth-promoting bacteria. J. Theor. Biol. 190: 3-68.
- 20-Kang, S. H., H.-S. Cho, H. Cheong, C.-M. Ryu, J. F. Kim and S.-H. Park. 2007. Two bacterial entophytes eliciting both plant growth promotion and plant defence on pepper (*Capsicum annuum L.*). J. Microbiol. Biotechnol. 17: 96-103.
- 21-Khalid, A., M. Arshad and Z. A. Zahir. 2004. Screening plant growth-promoting rhizobacteria for improving growth and yield of wheat. J. Appl. Microbiol. 96: 473-480.
- 22-Khalid, A., M. Arshad and Z. A. Zahir. 2006. Phytohormones: Microbial production and applications, pp. 207-220. In N. Uphoff (ed.), Biological Approaches to Sustainable Soil Systems. Taylor & Francis/CRC Press, Boca Raton, Florida, USA.
- 23-Li, J., D. H. Ovakim, T. C. Charles, and B. R. Glick. 2000. An ACC deaminase minus mutant of *Enterobacter cloacae* UW4 no longer promotes root elongation. Curr. Microbiol. 41: 101-105.

- 24-Mehana, T.A. and O.A. Vahid. 2002. Associative effect of phosphate dissolving fungi, Rhizobium and phosphate fertilizer on some soil properties, yield components and the phosphorus and nitrogen concentration and uptake by *Vicia faba* L. under field conditions. Pakistan J. Biol. Sci. 5: 1226-1310.
- 25-Mehta, S. and C. S. Nautiyal. 2001. An efficient method for qualitative screening of phosphate solubilizing bacteria. Curr. Microbiol. 43: 57-58.
- 26-Oztruk, A., O. Caglar and F. Sahin. 2003. Yield response of wheat and barley inoculation of plant growth promoting rhizobacteria at various levels of nitrogen fertilization. J. Plant Nutr. Soil Sci. 166: 1-5.
- 27-Pal, K. K., K. V. B. R. Tilak, A. K. Saxena, R. Dey and C. S. Singh. 2001. Suppression of maize root diseases caused by *Macrophomina phaseolina*, *Fusarium moniliforme*, and *Fusarium graminearum* by plant growth-promoting rhizobacteria. Microbiol. Res. 156: 209-223.
- 28-Penrose, D. M., M. Barbara and B. R. Glick. 2001. Determination of ACC to assess the effect of ACC deaminase-containing bacteria on roots of canola seedlings. Can. J. Microbiol. 47: 77-80.
- 29-Poonguzhali, S., M. Madhaiyan, M. Thangaraju, J. Ryu, K. Chung and T. Sa. 2005. Effect of co-cultures, containing Nfixer and P-solubilizer, on the growth and yield of pearl millet (*Pennisetum glaucum* (L.) R. Br.) and Blackgram (*Vigna mungo* L.). J. Microbiol. Biotechnol. 15: 903-908.
- 30-Reid, M. S. 1995. Ethylene in plant growth, development and senescence. (In P. J. Davies (Ed.)), Plant BACTERIAL ACC-DEAMINASE AND PLANT GROWTH Hormone, Physiology, Biochemistry and Molecular Biology. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, The Netherlands. pp. 486-508.
- 31-Rodriguez, H. and R. Fraga. 1999. Phosphate solubilizing bacteria and their role in plant growth promotion. Biotechnology Advances. 17: 319-339.
- 32-Shaharoona, B., M. Arshad and A. Khalid. 2007. Differential response of etiolated pea seedling to 1-aminocyclopropane-1-carboxylate and/or L-methionine utilizing rhizobacteria. J. Microbiol. 45: 15-20.
- 33-Shaharoona, B., M. Arshad and Z. A. Zahir. 2006. Effect of plant growth promoting rhizobacteria containing ACC deaminase on maize (*Zea mays* L.) growth under axenic conditions and on nodulation in mung bean (*Vigna radiata* L.). Lett. Appl. Microbiol. 42: 155-159.
- 34-Shaharoona, B., M. Arshad, Z. A. Zahir, and A. Khalid. 2006. Performance of *Pseudomonas* spp. containing ACC deaminase for improving growth and yield of maize (*Zea mays* L.) in the presence of nitrogenous fertilizer. Soil Biol. Biochem. 38: 2971-2975.
- 35-Wagar, A., B. Shaharoona, Z. A. Zahir and M. Arshad. 2004. Inoculation with ACC deaminase containing rhizobacteria for improving growth and yield of wheat. Pak. J. Agri. 41: 119-124.

Archive SID

Response of wheat growth and yield to application of plant growth promoting rhizobacteria at various levels of phosphorus fertilization

H. R. Zabihi, G. R. Savagebi, K. Khavazi, A. Ganjali¹

Abstract

Plant growth promoting rhizobacteria enhance plant growth and yield directly and or indirectly. In this research the efficacy of four *Pseudomonas fluorescents* on yield and growth indices of wheat at various levels of phosphorus fertilization were in Two factorial experiments (a pot and a field experiment). The experiments were carried out in a completely randomized design in greenhouse and randomized complete block design in field trials. The first factor was : three phosphorus levels based on soil testing (0, 50% and 100% recommended P fertilizer according to soil test) and the second factor was five levels of inoculation as (non –inoculation control ; inoculation with *P. fluorescens* strain 153; *P. fluorescens* strain 169; *P. putida* strain 108 and *P. putida* strain 4). wheat seeds were planted after inoculation with test strains. All agronomic practices and inputs application during planting and nursing were conducted according to regional traditions. Before harvesting growth indices including: plant height, spike length and number of tillers, were determined. After harvest, biologic , grain and straw yield and 1000 grain weight were measured. Grain and straw samples were sent to soil and water lab and concentration of N, P and K were determined. Results showed that with increase in P level, grain yield, 1000 grain weight, plant height and biologic yield increased significantly at both greenhouse and field experiments .the effect of inoculation on yield and yield components of wheat was significant at all levels of P fertilization. The greatest amount of grain yield, 1000 grain weight and plant height obtained from *Pseudomonas putida* 108 together with application of 100% p recommended treatment and the least yield was obtained from control treatment (without p application and without inoculation). According to these results strains with ACC –Deaminase enzyme had greatest effects on yield and yield indices and so the ability of producing ACC-Deaminase is a good criteria and utilization of plant growth promoting rhizobacteria could be a suitable way in increasing yield of wheat at various levels of phosphorus.

Key words: Wheat, P fertilization, plant growth promoting rhizobacteria.

1- Contribution from faculty of soil and water, Tehran University, Research Institute of soil and water, Tehran and Ferdowsi University of Mashhad, respectively.